

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/39/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200009
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Palisády 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/038/2014 zo dňa 7. októbra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/1/2015-47 zo dňa 11. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/1/2015-47 zo dňa 11. marca 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 1S/1/2015-47 zo dňa 11. marca 2016 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/038/2014 zo dňa 07.10.2014. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

2. Rozhodnutím č. RL/038/2014 zo dňa 07.10.2014 žalovaná ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 24.04.2014 v čase od cca 21:58 hod. odvysielal v rámci programovej služby Jednotka v programe Reportéri príspevok Nanútený správca, ktorým došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, keďže v príspevku absentovali závažné a relevantné informácie, t.j. vyjadrenia dotknutej strany, správcovskej spoločnosti Jégého správcovská a.s., k závažným tvrdeniam, ktoré na adresu tejto spoločnosti zazneli v rámci príspevku, pričom tieto vyjadrenia neodznali ani následne, v relevantnej časovej súvislosti v iných programoch v rámci danej televíznej programovej služby. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. bola žalobcovi uložená sankcia podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. - upozornenie na porušenie zákona s tým, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. „uložením sankcie nezaniká

povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“

3. Žalobca vo svojej žalobe namietal predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci, keď žalovanej vytýkal, že posudzovanému obsahu príspevku odmietla uznať privilegium informácií vo verejnom záujme, pričom jediným argumentom žalovanej bola skutočnosť, že diskusia nezostala vo všeobecnej a abstraktnej rovine. Podľa žalobcu je zrejmé, že príspevok v prevažnej miere popisuje problémy vlastníkov bytov so správcom ich objektu, pričom tieto konkrétne problémy zasadzuje do kontextu celospoločenskej problematiky vlastníkov (najmä nových) bytov so správcami ich nehnuteľností a preto ho nemožno posudzovať inak ako informovanie vo verejnom záujme. Poukazoval na to, že informácie vo verejnom záujme požívajú vo všeobecnosti vyššiu mieru ochrany než „bežné“ informácie nepresahujúce súkromný rámec, čo sa prejavuje pri skúmaní proporcionality, kde sa pre obmedzenie slobody pri informáciách vo verejnom záujme vyžaduje podstatný zásah do iného chráneného práva a slobody spôsobilého na obmedzenie slobody prejavu. Žalovanej taktiež vytýkal nesprávne právne posúdenie otázky miery intenzity uloženej sankcie, keď žalovaná v rozhodnutí uviedla, že minimálna intenzita uloženej sankcie vyplýva z jej výlučne výchovného charakteru v podobe poskytnutia návodu, ako postupovať v obdobných prípadoch v budúcnosti. Podľa žalobcu v odôvodnení rozhodnutia akýkoľvek výchovný aspekt chýba, pričom jediná konkrétna skutočnosť, ktorú je možno z rozhodnutia vyčítať je to, že žalobca nesprostredkoval divákovi celé stanovisko protistrany, hoci ho mal k dispozícii. Žalovaná pritom nekonkretizovala, v čom tento nedostatok narušil zákonnú požiadavku všestrannosti informácií a názorovej plurality, ale ani to, prečo argumenty protistrany, ktoré boli v príspevku uvedené neboli postačujúce na splnenie tejto požiadavky, čím svoje rozhodnutie zaťažila vadou nepreskúmateľnosti. Žalobca taktiež namietal nedostatočne zistený skutkový stav, keďže tak z napadnutého rozhodnutia a ani z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by žalovaná vo smere preskúmania, či žalobca v rámci svojej programovej služby a v relevantnej časovej súvislosti odvysielal podrobnejšie stanovisko strany vykonala zisťovanie.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že tak zo zákona č. 308/2000 Z.z., ale aj judikatúry ESLP vyplýva, že verejnosť má právo na pluralitu informácií. Účelom ustanovenia § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je zabezpečenie všestrannosti informácií a vytvorenie objektívneho priestoru pre pluralitu názorov v rámci vysielanej programovej služby, aby nedochádzalo k presadzovaniu jednostranných názorov, komentárov, postojov, či čiastočných informácií. Povinnosťou vysielateľa je poskytnúť divákovi aj odlišný názor a v prípade, že ide o konflikt medzi dotknutými osobami je povinný sprostredkovať divákovi takýto odlišný názor dotknutej strany, pričom tento odlišný názor nemusí byť uvedený v rámci tohto istého programu, ale stačí aby bol uvedený v rámci programovej služby, avšak treba dbať aj na časový horizont. Pojmy všestrannosť informácií a názorová pluralita nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia a s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom prípade priestor na vyjadrenie. Podľa názoru krajského súdu tieto pojmy žalovaná v napadnutom rozhodnutí interpretovala.

5. Vo vzťahu k uloženej sankcii - upozornenie na porušenie zákona poukázal na to, že ide o sankciu preventívneho charakteru a je predpokladom uloženia pokuty za druhovo zhodné protiprávne konanie vytýkané v upozornení. Zdôraznil, že upozornenie na porušenie zákona sa netýka a neplní funkciu k už odvysielanému programu, ale k druhovo rovnakým programom do budúcnosti t.j. ide o „sankciu“ s prospektívnym účinkom. Mal za to, že bolo právom a povinnosťou žalovanej zvoliť kritériá pre posudzovanie plnenia základných povinností vysielateľa a tým naplniť všeobecné zákonné definície konkrétnym obsahom. S ohľadom na obsah pojmov všestrannosť informácií a názorová pluralita žalovaná správne vyhodnotila posudzovaný príspevok ako nespĺňajúci požadované atribúty, keďže v príspevku absentovali vyjadrenia dotknutej strany, správcovskej spoločnosti. Žalovaná v odôvodnení rozhodnutia dostatočným spôsobom odôvodnila absenciu relevantných informácií druhej strany, na adresu ktorej zazneli závažné tvrdenia, pričom sa vysporiadala s otázkou prečo vyhodnotila priestor určený na prezentáciu e-mailu správcovskej spoločnosti z hľadiska § 16 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. ako nedostatočný. V konaní nebolo sporné, že žalobca ani dodatočne nezabezpečil odvysielanie vyjadrenia dotknutej správcovskej spoločnosti.

6. V súvislosti s odvolávaním sa žalobcu na poskytovanie informácií vo verejnom záujme krajský súd uviedol, že už zo samotnej skutočnosti, že zákonodarca stanovil povinnosť vysielateľov zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov vyplýva, že verejný záujem na odvysielaní určitých informácií nemôže byť všeobecným argumentom odôvodňujúcim akékoľvek porušenie zákona č. 308/2000 Z.z. Je teda nepochybné, že zohľadnenie verejného záujmu na odvysielaní určitých informácií a vyvažovanie tohto verejného záujmu s verejným záujmom na dodržiavaní zákona č. 308/2000 Z.z. týkajúcich sa obsahovej regulácie vysielania audiovizuálnych médií, je v každom prípade imanentnou súčasťou každého obdobného rozhodovania žalovanej. V danom prípade žalovaná neodmietla zohľadniť verejný záujem na odvysielaní informácií v príspevku, ale odmietla tvrdenie, že tento verejný záujem môže ospravedlniť názorovú nevyváženosť príspevku, ktorého predmetom bola jednoznačne konkrétna právnická osoba.

7. K námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že žalovaná nemohla predložiť dôkaz o neexistencii dôkazu, keďže skutkový stav, ktorý zistovala nepreukázal, že by v súvislosti s témou činnosti dotknutej správcovskej spoločnosti došlo vo vysielaní programovej služby Jednotka v relevantnom časovom období a v relevantnom obsahu k odvysielaniu informácií, ktoré by zabezpečili všestranné informovanie o danej veci. Žalovaná mohla pri rozhodovaní vychádzať len zo záznamu vysielania predmetného programu, prepisu/popisu skutkového stavu a písomného vyjadrenia žalobcu k predmetu správneho konania, pretože ako podklad pre napadnuté rozhodnutie neexistovali žiadne iné relevantné skutočnosti a ich existenciu netvrdil ani žalobca, pričom z predmetu správneho konania muselo byť zrejmé, že sa žalovaná bude zaoberať a posudzovať programovú službu ako celok.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov zmenil tak, že rozhodnutie žalovanej zrušuje a vec vracia žalovanej na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že krajský súd sa v súvislosti s posudzovaním informácií obsiahnutých v odvysielanom príspevku ako informácií vo verejnom záujme dopustil argumentačnej chyby, nakoľko sa snažil vyvrátiť „argument“, ktorý však žalobca nikdy nepredniesol. Žalobca nikde vo svojej žalobe netvrdil, že verejný záujem môže automaticky odôvodniť akékoľvek porušenie zákona č. 308/2000 Z.z., ale tvrdil, že odopretie danému programu status informovania vo verejnom záujme nemôže vzhľadom na jeho obsah obstať. V prípade ak je každý orgán obmedzujúci slobodu prejavu (žalovaná aj súd) povinný uprednostniť slobodu prejavu vo vyššej miere v prípade informovania vo verejnom záujme, musí chyba v úsudku, či konkrétne informovanie je vo verejnom záujme alebo nie, znamenať nezákonnosť takéhoto rozhodnutia. V danom prípade tak došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu jednej z najdôležitejších okolností, ktorú je povinný posudzovať v rámci testu proporcionality, dôsledkom čoho nemôže obstať ani daný test ako taký. Krajský súd taktiež prisvedčil žalovanej k niečomu, čo žalovaná neurobila. Žalovaná tvrdí, že posúdenie verejného záujmu bolo súčasťou jej rozhodovania a v akomsi širšom zmysle je ho určite možné nájsť aj v napadnutom rozhodnutí. V skutočnosti žalovaná v napadnutom rozhodnutí k námietke ohľadom existencie verejného záujmu na prijímaní informácií v predmetnom programe, uviedla, že o verejnom záujme by sa dalo hovoriť iba v prípade, ak by príspevok „zostal vo všeobecnej a abstraktnej rovine“. Tvrdenia žalovanej, že verejný záujem na odvysielaní daného príspevku predsa len zohľadnila vyznievajú vzhľadom ku skutkovému stavu a najmä ku obsahu a zneniu napadnutého rozhodnutia ako vyslovene účelové. Napadnuté rozhodnutie pritom žiadnu takúto argumentáciu neobsahuje. Žalobca opätovne (tak ako v žalobe) vytkol žalovanej nesprávne právne posúdenie otázky miery intenzity uloženej sankcie a poukázal na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k posúdeniu, akým spôsobom žalobca porušil zákonnú požiadavku všestrannosti informácií a názorovej plurality. Krajský súd sa s uvedenými námietkami dôsledne nevysporiadal a preto odôvodnenie jeho rozsudku trpí rovnakou vadou nepreskúmateľnosti ako rozhodnutie žalovanej.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pre posúdenie možného porušenia povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je podstatným to, či v rámci programovej služby vysielateľ zabezpečí všestrannosť informácií a názorovú pluralitu. Keďže v posudzovanom príspevku absentovali závažné vyjadrenia dotknutej strany, správcovskej spoločnosti Jégého

správcovská a.s., k závažným tvrdeniam, ktoré na adresu tejto spoločnosti zazneli, pričom tieto vyjadrenia neodznali ani následne v relevantnej časovej súvislosti v iných programoch v rámci danej televíznej programovej služby, došlo k porušeniu predmetného zákonného ustanovenia. Ďalej poukázala na to, že ak by sa pripustila argumentácia žalobcu, mohlo by dôjsť k situácii, že celý odvysielaný obsah jednej programovej služby by bol jednostranný v prospech princípu „verejného záujmu“. Potom je otázne, či by názorová jednostrannosť bola vo verejnom záujme, alebo nie. Napriek tomu verejný záujem je hodnotiacim kritériom, ktoré žalovaná skúma pri porušení tejto povinnosti aj v súvislosti s obmedzením slobody prejavu vysielateľa a to spravila aj v tomto prípade. Skutočnosť, že sa krajský súd nepriklonil k tvrdeniam žalobcu ešte nezakladá nezákonnosť jeho rozhodnutia. Žalovaná opätovne poukázala na skutočnosť, že to, či bol obsah predmetného príspevku vo verejnom záujme alebo nie, je vo vzťahu k posúdeniu dodržiavania povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. nepodstatné. K námietke žalobcu, že uložená sankcia nespĺňa svoj výchovný účel uviedla, že jej úlohou nie je v žiadnom prípade zasahovať do redakčnej nezávislosti vysielateľov a zo svojej pozície diktovať obsah vysielania regulovaných subjektov. Zdôraznila, že už zo samotného výroku rozhodnutia je zrejmé, v čom sa žalobca dopustil nezákonného konania, pričom odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tieto skutočnosti ďalej objasňuje. V žiadnom prípade nemôže byť konkrétnym návodom s dikciou konkrétnych znení resp. konkrétnych vyjadrení. Aj v prípade, že žalovaná konštatuje, akým spôsobom bolo in concreto možné zachovať zákonnosť sankcionovaného programu pri naplnení deklarovaného úmyslu vysielateľa, vždy ide iba o príklad s odporúčacou hodnotou, nikdy nie o imperatívny pokyn regulačného orgánu. V napadnutom rozhodnutí bolo konštatované, že jednostrannosť informácií vyplýva zo situácie, keď obvinenia vznesené zo strany laickej verejnosti voči určitému subjektu nevedú vysielateľa k sprostredkovaniu náležitej a ekvivalentnej reakcie dotknutej strany. Žalovaná vychádza z predpokladu, že nie je jej úlohou, aby regulovanému subjektu vysvetľovala, ktoré časti zo stanoviska protistrany zodpovedajú obvineniam, ktoré sú súčasťou odvysielaného obsahu. Na základe prepisu/popisu skutkového stavu je však nepochybné, že prezentované časti vyjadrenia dotknutej strany nezodpovedali v plnej miere predchádzajúcim vyjadreniam na adresu dotknutej správcovskej spoločnosti, čo môže byť dôsledkom účelového selektívneho prístupu redaktora zodpovedného za spôsob spracovania príspevku alebo následkom skutočnosti, že dotknutá osoba sa k daným otázkam jednoducho nevyjadřila, o čom ale žalobca v príspevku neinformoval. Okrem uvedeného žalovaná poukázala na zmatečnosť prvého odvolacieho dôvodu, z ktorého v konečnom dôsledku nie je jasné, či žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci alebo nesprávne vyhodnotenie intenzity sankcie. Záverom uviedla, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, nevykazuje formálne ani logické nedostatky t.j. je odôvodnené v súlade so zákonom a preto poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“), preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

12. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

13. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

14. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný

skutkovým stavom zisteným správny orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správny orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

15. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 244 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesno-právnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

16. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správny orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správny orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správny orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správny orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

17. Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložila žalobcovi sankciu - upozornenie na porušenie zákona, za porušenie § 16 ods. 3 písm. a/ tohto zákona. Najvyšší súd preto preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

18. Najvyšší súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je založený na nedostatočne zistenom skutkovom stave, nepostačujúcom na konštatovanie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovanej.

19. Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovanej, ktorým žalobcovi podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložila sankciu - upozornenie na porušenie zákona, a to za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ku ktorému malo dôjsť tým, že dňa 24.04.2014 v čase od cca 21:58 hod. odvysielal v rámci programovej služby Jednotka v programe Reportéri príspevok Nanútený správca, ktorým došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, keďže v príspevku absentovali závažné a relevantné informácie, t.j. vyjadrenia dotknutej strany, správcovskej spoločnosti Jégého správcovská a.s., k závažným tvrdeniam, ktoré na adresu tejto spoločnosti zazneli v rámci príspevku, pričom tieto vyjadrenia neodznali ani následne, v relevantnej časovej súvislosti v iných programoch v rámci danej televíznej programovej služby.

20. V týchto typoch konania predstavuje záznam z vysielania (v tomto konkrétnom prípade obrazovo-zvukový záznam programu Reportéri, príspevok Nanútený správca zo dňa 24.04.2014 v čase od cca 21:58 hod. odvysielaný na programovej službe Jednotka) zásadný podklad pre vydanie rozhodnutia. Je

to obligatórna súčasť každého administratívneho spisu, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. So záznamom vysielania je možné sa oboznámiť v prípade obrazovo-zvukového záznamu (ako je tomu v tomto prípade) len jeho vzhľadnutím, alebo v prípade zvukového záznamu jeho vypočutím. Prepis/popis skutkového stavu obsiahnutý v administratívnom spise, prípadne v obsahu rozhodnutia žalovaného nemôže v žiadnom prípade nahradiť záznam z vysielania, pre ktorý je špecifická práve jeho autenticnosť. Prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania a slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu do písomnej podoby.

21. Podľa ustálenej súdnej praxe je povinnosťou žalovaného predložiť súdu kompletný, žurnalizovaný administratívny spis, na základe ktorého súd môže posúdiť postup správneho orgánu a všetky podklady rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia (R 66/1998).

22. Ak je teda predmetom konania preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorým podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. žalobcovi uložila sankciu - upozornenie na porušenie zákona, a to za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ku ktorému malo dôjsť tým, že dňa 24.04.2014 v čase od cca 21:58 hod. odvysielal v rámci programovej služby Jednotka v programe Reportéri príspevok Nanútený správca, čím malo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu, potom aj rozhodnutie musí byť založené na skutkových zisteniach majúcich pôvod v príslušnom obrazovo-zvukovom zázname. Oboznámenie sa s týmto záznamom je nevyhnutným predpokladom zistenia skutkového stavu veci. Súdny prieskum nemožno vykonať bez toho, aby sa správny súd oboznámil s predmetným obrazovo-zvukovým záznamom. Pri rozhodovaní nemôže správny súd vychádzať len z tvrdení žalovaného správneho orgánu, ale je oprávnený uvádzať tvrdenia orgánu verejnej správy verifikovať. Iným výkladom a postupom by bola porušená zásada rovnosti účastníkov súdneho konania, a tým aj porušené právo na spravodlivý proces.

23. Z obsahu administratívneho spisu žalovanej vedeného pod číslom 547/SKO/2014 nevyplýva, že by príslušný obrazovo-zvukový záznam bol jeho súčasťou, nevyplýva to ani z prehľadu obsahu administratívneho spisu. Rovnako zo súdneho spisu nevyplýva, že by si ho bol krajský súd od žalovanej dodatočne vyžiadal. Pokiaľ potom krajský súd nemal k dispozícii obrazovo-zvukový záznam, nemohol náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie vo veci. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu žalovaným zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci.

24. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že žalovaná pri rozhodovaní mohla vychádzať len zo záznamu vysielania predmetného programu, prepisu/popisu skutkového stavu a písomného vyjadrenia žalobcu k predmetu správneho konania. Následne konštatoval, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaná v dostatočnej miere zistila skutkový stav, na ktorý správne aplikovala ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. V tejto súvislosti vyvstáva otázka ako mohol krajský súd konštatovať úplnosť zistenia skutkového stavu, keď tento sám nemal k dispozícii obrazovo-zvukový záznam, pričom až po oboznámení sa s jeho obsahom - vzhľadnutím mohol ustáliť vyššie uvedený záver.

25. Pokiaľ sa teda krajský súd v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu, bez ďalšieho uspokojil so závermi a tvrdeniami žalovanej bez toho, aby sám tieto tvrdenia vyhodnotil oboznámením sa s obrazovo-zvukovým záznamom, je potrebné jeho rozhodnutie považovať za predčasné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

26. Krajský súd sa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého administratívneho rozhodnutia vecnou stránkou vo vyššie naznačených intenciách nezaoberal, preto bude v ďalšom konaní jeho úlohou zodpovedať nastolené otázky a následne rozhodnúť vo veci samej.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

28. V ďalšom konaní bude potrebné, aby si krajský súd od žalovaného správneho orgánu v zmysle § 250d ods. 1 O.s.p. vyžiadal príslušný obrazovo-zvukový záznam z vysielania, následne sa s ním riadne oboznámil a súčasne vo veci opätovne a riadne rozhodol.

29. Súčasne v novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o trovách celého konania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 3 O.s.p.).

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.